Intercanvi



Per DavidG el dv., 04/09/2020 - 19:24

Una aproximació a la pregària a través de l'examen ignasià ens fa veure que cal vetllar per a que l'intercanvi en la relació amb el Senyor, no derivi en una simple transacció: un intercanvi de cromos.

Al primer punt, comencem donant-li les gràcies perquè ens hem aturat a descobrir i contemplar la seva presència habitant tots els escenaris, totes les persones, tots els objectes, tots els instants, totes les nostres percepcions.

A continuació, li demanem la gràcia de poder detectar si hem sintonitzat suficientment amb la seva presència en tot i arreu. Demanem la mirada lúcida i, a continuació, també la voluntat de disposar-nos a formar part de la coreografia còsmica en la que desitgem participar.

El tercer punt és donar comptes. Davant el Senyor, li presentem el fragment de vida més recent, com si fos els deures que el mestre ha proposat pel dia d'avui. I recordem que aquest matí, anàvem distrets i no el vam reconèixer. En canvi , més tard, vam parar més atenció a la seva presència que batega va en aquell o en aquella altra.

L'intercanvi continua i ara no donem sinó que demanem perdó. El Senyor es lliura sencer a totes les coses mentre que nosaltres, de vegades, ens reservem encapsulant la vida minsament.

-Disculpa'ns la nostra taquineria, Senyor. Encara no hem entès què és viure en plenitud S'és ofrena o no s'és: no hi ha una altra qüestió.

Per això, finalment, li donem la vida i volem esmerçar la resta dels nostres dies en ser servidors disposats a realitzar el seu desig per tots, pel món.

Donar i demanar és la manera que tenim d'adreçar-nos a Déu i saber què hem de fer d'ara en endavant. Però, millor que l'intercanvi està el romandre en silenci, sense més. I deixar que, per un instant, siguem una sola realitat i no dues. Això és el que esperem l'un de l'altre.